

Smutné paralely - Jiří Weigl, IVK

- CZ24 News | 27. února 2024

ČESKO: Minulý víkend v ohlušující záplavě "oslav" druhého výročí vypuknutí války na Ukrajině a s tím spojené válečné hysterie organizované z nejvyšších míst poněkud zaniklo připomenutí jiného, pro naši zemi zásadního výročí - v neděli uplynulo 76 let od nástupu totality v naší zemi. Toto smutné výročí předznamenalo dalších chmurných 41 let naší moderní historie, v nichž jsme zažili všestranný a hluboký úpadek.

Pokud bychom se dnes chtěli vážně zamýšlet nad tímto výročím, muselo by nás zarazit, jaké zjevné podobnosti a paralely s neblahou dobou před tři čtvrtě stoletím nám nabízí naše současnost. Také dnes je k nám silou ze spojeneckého zahraničí vnucována radikální levicová kolektivistická ideologie považující lidskou a občanskou svobodu, demokracii, tržní ekonomiku a kapitalismus jako takový za nebezpečné přežitky. Znovu je nám vnucována jediná pravda, opřená o překroucenou a zvlgarizovanou vědu, která prohlašuje hodnoty, tradice a instituce, které stojí za světodějným úspěchem západní civilizace, za přežilé a chce je zrušit, zničit a zbořit.

Jestliže komunistická ideologie konce čtyřicátých let se tvářila optimisticky a slibovala lidem v dohledné budoucnosti nirvánu života v beztržní společnosti a materiálním dostatku podle hesla „každému podle jeho potřeb“, moderní západní progresivismus je pesimistický a otevřeně antihumánní. Západního člověka a jeho moderní způsob života považuje za problém, a proto jsme svědky toho, jak je nám z Bruselu oktrojován program plánovitého umělého zchudnutí drtivé většiny obyvatelstva, likvidace konzumní společnosti, změna chování a spotřebních zvyklostí umělým drastickým zdražením energií a potravin, zásadního omezení mobility, redukce letecké i silniční dopravy atd. Evropské národy jsou převrstvovány masovou migrací, která má vytvořit amalgám nové evropské multikulturní společnosti.

Voluntaristická nová utopie je na rozdíl od surových východních sovětských tradic uskutečňována sice nekrvavě pomocí politické a mediální manipulace, ale s podobnou nekompromisní bezohlednou tvrdostí. Progresivistická ideologie je na rozdíl od vyčpělého bolševismu universální - nezastavuje se ani před samotnou pohlavní identitou člověka, kterou chce fantasmagoricky přeměnit v pouhý společenský konstrukt a podřídit ji individuální volbě.

Panoptikální absurdity se znovu stávají pro současné generace stejnou smutnou žitou realitou, jako byly v dobách komunistické totality pro generace jejich rodičů a prarodičů. Podobnosti jsou někdy zářející. Tak jako v době smutné proslulého Maova „Velkého skoku“ čínští kuliové na všech místech v primitivních vysokých pecích nesmyslně vyráběli ocel, tak my se stejně beznadějně věnujeme omezování emisí CO2 v donkichotském boji s klimatickou změnou, který zcela evidentně žádný efekt a smysl nemá. Jsme při tom strašeni vzdálenou apokalypsou, která prý někdy v daleké budoucnosti nastane, pokud bychom nové velekněze neposlechli.

A tak hodláme zdevastovat naši krajinu monstry větrných elektráren a černými plochami čínských fotovoltaiik, aniž by nám naši politici byli schopni objasnit, odkud budeme získávat elektřinu, až nebude v zimě foukat a svítit, nové jaderné bloky ještě dlouho stát nebudou a my při tom zavřeme své uhelné elektrárny. Naše vláda právě aktualizovala energetickou koncepci naší země, aniž by považovala za nutné tuto klíčovou věc vyřešit.

Tak jako její předchůdci po roce 1948 jenom poslušně a servilně plní příkazy cizí vrchnosti. Tak jako tehdy je při tom její hlavní metodou vyvolávání strachu. Komunistická totalita stavěla na strachu z německého revanšismu a nové světové války. Dnešní vládnoucí politická garnitura si nedovede

představit své vládnutí bez Vladimíra Putina a války na Ukrajině. Slovo mír je smrtelným hříchem, válka už není nepřijatelná, válčit se prostě musí. Tak jako se za Prahu bojovalo v Kábulu tak dlouho, až byl předán zpátky Tálibánu, musí se za Dněprem válčit do té doby, dokud prý Ukrajina nezvítězí. Nikdo se ovšem nenamáhá občanům vysvětlit, jak toho dosáhnout. Buď je zaostalá, rozvrácená, vylištěná a rozkradená Ukrajina s pár dovezenými vyřazenými tanky, děly a dnes prý i letadly schopna Rusko opravdu porazit, ale potom nemůže platit, že jsme jako členové NATO údajným ruským kolosem na hliněných nohou fatálně ohroženi, musíme zuřivě zbrojit a připravovat se na válku, jak nám neustále říkají. Anebo je Rusko skutečnou vážnou vojenskou hrozbou i pro nejmnějši vojenskou alianci historie a my necháváme pouze vědomě a cynicky prodlužováním války Ukrajinu vykrvácet a zničit v beznadějném boji. Její oběť západním vládám umožňuje zastrašovat údajnou ruskou hrozbou domácí veřejnost, držet se u moci a prosazovat jinak těžko prosaditelné progresivistické politiky. Kdo si troufne nesouhlasit, napomáhá Putinovi a je ruský agent. Naposled se o tom mohli přesvědčit nespokojení čeští zemědělcí. Cenzura je znovu v kursu stejně jako profesní likvidace nepohodlných.

Kvůli tomu všemu má občan velmi často pocit, že jsme pouze opsali kruh a vracíme se tam, kde jsme již dávno byli, do dob, o nichž jsme si v roce 1989 mysleli, že se již nikdy vrátit nemohou. Dnes vidíme, že to byla jenom iluze.

AUTOR: Jiří Weigl

[ZDROJ](#)